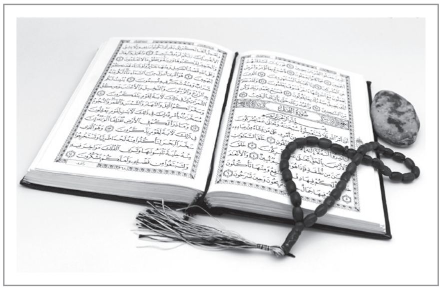

ആളുകൾ ദൈവത്തെ- ഏകദൈവത്തെയും വേദപ്രമാണങ്ങളെയും പ്രവാചക സന്ദേശങ്ങളെയും- നിഷേധിക്കാനും വ്യാജ ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കാനും അടിസ്ഥാനപരമായി പ്രചോദിതരാകുന്നത് പരലോക നിഷേധത്തിൽനിന്നാണ്. പരലോകവും മരണാനന്തര ജീവിതവും ഇല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതും അവിശ്വസിക്കുന്നതും വേദപ്രമാണങ്ങളനുസരിക്കുന്നതും ധിക്കരിക്കുന്നതും പ്രവാചകന്മാരെ അംഗീകരിക്കുന്നതും തള്ളിപ്പറയുന്നതുമെല്ലാം ഒരുപോലെയാണ്.

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾

11. എന്നാൽ കാര്യം, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപു സമയത്തെ ഇക്കൂട്ടർ തള്ളിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നതത്രെ. ആ സമയത്തെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞവർക്ക് നാം ആളിക്കത്തുന്ന നരകം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ﴿١٢﴾

12. അകലെനിന്നു കാണുമ്പോഴേ അതിന്റെ കൊടും കോപവും അലർച്ചയും അവർ കേൾക്കുകയായി.

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾

13. ചങ്ങലക്കിട്ടവരായി അതിന്റെ ഇടുങ്ങിയ ഒരിടത്ത് എറിയപ്പെട്ടാൽ അവിടെത്തന്നെ മരിച്ചുകിട്ടണേ എന്ന് അവർ പ്രാർഥിക്കുകയായി.

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾

14. അപ്പോൾ പറയപ്പെടുന്നു: ഇനി നിങ്ങൾ ഒറ്റ മരണത്തിനായി പ്രാർഥിച്ചാൽ പോരാ, നിരവധി മരണത്തിനായി പ്രാർഥിച്ചുകൊള്ളുക.

11–14

بَلْ = എന്നാൽ (കാര്യം)   كَذَّبُوا = അവർ (ഇക്കൂട്ടർ) തള്ളിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (എന്നതത്രെ)

بِالسَّاعَةِ = ആ (ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപു)സമയത്തെ   وَأَعْتَدْنَا = നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു

لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ = ആ സമയത്തെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞവർക്ക്   سَعِيرًا = ആളിക്കത്തുന്ന അഗ്നി(നരകം)

إِذَا رَأَتْهُمْ = അത് അവരെ കണ്ടാൽ (കാണുമ്പോഴേ)   مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ = അക(ലെ)ന്ന ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്ന്

سَمِعُوا = അവർ കേൾക്കുകയായി   لَهَا تَغَيُّظًا = അതിന്റെ കൊടും കോപം   وَزَفِيرًا = അലർച്ചയും

وَإِذَا أُلْقُوا = അവർ എറിയപ്പെട്ടാൽ   مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا = അതിൽനിന്നുള്ള ഇടുങ്ങിയ ഒരിടത്ത്

مُقَرَّنِينَ = ചങ്ങലക്കിട്ടവരായിട്ട്   دَعَوْا = അവർ പ്രാർഥിക്കുകയായി   هُنَالِكَ = അവിടെ (തന്നെ)

ثُبُورًا = നാശത്തെ (മരിച്ചുകിട്ടണേ എന്ന്)   لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ = ഇന്ന് നിങ്ങൾ പ്രാർഥിക്കേണ്ട (പ്രാർഥിച്ചാൽ പോരാ)

ثُبُورًا وَاحِدًا = ഒറ്റ മരണത്തെ(ത്തിനായി)   وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا = നിരവധി മരണത്തിനായി പ്രാർഥിച്ചുകൊള്ളുക

ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വത്തെയും വേദപ്രമാണങ്ങളെയും പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളെയും നിഷേധിക്കാൻ ആളുകൾ ധൃഷ്ടരാകുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ കാരണം വ്യക്തമാക്കുകയാണ്. സമയത്തിനും നാഴികക്കും മിനിറ്റിനും നിമിഷത്തിനുമൊക്കെ പൊതുവായിട്ടുള്ള പദമാണ് سَاعَة ഇതിനോട് ال ചേരുമ്പോൾ ആ സമയം, നിശ്ചിത സമയം എന്നർഥമാകുന്നു. ലോകാവസാനത്തിന്റെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിന്റെയും സമയത്തെ സൂചിപ്പിക്കാനാണ് ഖുർആൻ الساعة ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയാണ് سعير. ആളിക്കത്തുന്ന നരകമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം.

ആളുകൾ ദൈവത്തെ- ഏകദൈവത്തെയും വേദപ്രമാണങ്ങളെയും പ്രവാചക സന്ദേശങ്ങളെയും- നിഷേധിക്കാനും വ്യാജ ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കാനും അടിസ്ഥാനപരമായി പ്രചോദിതരാകുന്നത് പരലോക നിഷേധത്തിൽനിന്നാണ്. പരലോകവും മരണാനന്തര ജീവിതവും ഇല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതും അവിശ്വസിക്കുന്നതും വേദപ്രമാണങ്ങളനുസരിക്കുന്നതും ധിക്കരിക്കുന്നതും പ്രവാചകന്മാരെ അംഗീകരിക്കുന്നതും തള്ളിപ്പറയുന്നതുമെല്ലാം ഒരുപോലെയാണ്. ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ നേട്ട-കോട്ടങ്ങളെ അത് സ്വാധീനിക്കുന്നില്ല. ഭൗതികലോകത്തെ സുഖ-ദുഃഖങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് സത്യവിശ്വാസമോ ദൈവഭക്തിയോ ധർമനിഷ്ഠയോ അല്ല. സുഖഭോഗങ്ങളാർജിക്കാൻ ചെയ്യേണ്ട പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയാൽ വിശ്വാസിക്കും അവിശ്വാസിക്കും ശിഷ്ടനും ദുഷ്ടനും എല്ലാം അത് ആർജിക്കാനും മരണം വരെ അനുഭവിക്കാനും കഴിയും. മരണത്തോടെ എല്ലാം അവസാനിക്കുന്നു. പിന്നെ ഒന്നുമില്ല. പ്രവർത്തനത്തിൽ വീഴ്ച പറ്റിയാൽ വിശ്വാസിയായാലും അവിശ്വാസിയായാലും വിജയിക്കില്ല. മാർക്കറ്ററിഞ്ഞു കച്ചവടം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ പരമഭക്തനും നീതിമാനുമായ കച്ചവടക്കാരനും നഷ്ടത്തിലകപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ നഷ്ടപ്പെടുന്നവർ കണ്ടെത്തുന്ന ആശ്വാസമാണ് പരലോക സങ്കൽപം. സത്യവും നീതിയും പാലിച്ചതിന്റെ പേരിൽ തങ്ങൾക്കുണ്ടായ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളെല്ലാം പരലോകത്ത് ശതഗുണീഭവിച്ച് പരിഹരിച്ചുകിട്ടുമെന്ന് അവർ വ്യാമോഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ജീവിതം ഒന്നേയുള്ളൂ- ഭൗതിക ജീവിതം. അത് പരമാവധി സുഖഭോഗപൂർണമാക്കുകയാണ് അതിന്റെ വിജയം. മരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ജീവിതമില്ല, സുഖ-ദുഃഖങ്ങളില്ല, വിജയപരാജയങ്ങളില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ലോകത്തെ ജീവിതത്തിന്റെ കണക്ക് സമർപ്പിക്കുകയും രക്ഷാശിക്ഷകളനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരവസരവുമില്ല. അങ്ങനെയൊന്നുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ് മനുഷ്യന്റെ സുഖഭോഗങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ വരുന്ന ദൈവവും മതവും ധർമവുമെല്ലാം തീർത്തും തള്ളിക്കളയേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. ദൈവം ഒന്നോ അതിലധികമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഉണ്ടായിക്കൊള്ളട്ടെ. പക്ഷേ, സൃഷ്ടിച്ചുവിടുന്നതോടെ ദൈവത്തിന്റെ പണി തീർന്നു. പിന്നെ ഈ ലോകത്ത് ജീവിക്കേണ്ടതും, എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കേണ്ടതും മനുഷ്യനാണ്. അതിൽ ദൈവവും മതവുമൊന്നും ഇടപെടാൻ പാടില്ല. ഇതാണ് ഇക്കാലത്തെ പോലെ പണ്ടുകാലത്തും പരലോകനിഷേധികളുടെ നിലപാട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ നാസ്തികരുടെ നിലപാടുതന്നെയാണ് അടിസ്ഥാനപരമായി ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾക്കുമുള്ളത്. ഏറെ ദൈവങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും ഒരു ദൈവത്തിൽനിന്നും സന്മാർഗദർശനം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല; ദൈവാഭീഷ്ടമെന്ന പേരിൽ പുരോഹിതന്മാർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളല്ലാതെ. പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ പരലോക രക്ഷക്കുവേണ്ടി കർമമനുഷ്ഠിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുമില്ല. ദൈവങ്ങളിൽനിന്ന് അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് ഭൗതിക ജീവിതത്തിലെ ആഗ്രഹസാഫല്യങ്ങളും ആപത്‌രക്ഷയുമാകുന്നു. പൂജയും വഴിപാടുകളും തീർഥാടനങ്ങളുമെല്ലാം അതിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അറബികളുടെ നിലപാടും ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. ദൈവങ്ങൾ പ്രസാദിച്ച് ഭൗതിക നേട്ടങ്ങളും സൗഭാഗ്യങ്ങളും കൊണ്ടനുഗ്രഹിക്കാൻ അവർ നരബലി വരെ നടത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ, മരണാനന്തര ജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. മരണാനന്തരം തങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാരെ കണ്ടുമുട്ടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ചതുമില്ല. അതിനാൽ നാളെ ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടുകയും ജീവിതത്തിന്റെ കണക്ക് ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്ന, പ്രവാചകന്റെ മുന്നറിയിപ്പിനെ അവർ പുച്ഛിച്ചു തള്ളുകയായിരുന്നു. നിഷേധികളിലെ പ്രമാണിമാർ പറഞ്ഞു: ഇനി ഇയാൾ പറയുന്നതുപോലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപും പരലോകവും ഒക്കെ ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ, ഈ ലോകത്ത് ദൈവം ഞങ്ങൾക്ക് പണവും പ്രതാപവും നൽകിയതുപോലെ അവിടെയും അതുതന്നെ നൽകും. അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ പൂജിക്കുന്ന മൂർത്തികൾ അവരുടെ ഊറ്റം കൊണ്ട് അതൊക്കെ ഞങ്ങൾക്ക് നേടിത്തരും.

ഈവിധം ഭോഗാസക്തിയിൽ മതിമറന്ന് പരലോകത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുകയാണ്: പരലോക നിഷേധികൾക്ക് നാം ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളത് ആളിക്കത്തുന്ന നരകം മാത്രമാണെന്ന് ഈ മൂഢന്മാർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ അവർക്ക് എത്ര വിപുലമായ കൃഷിയിടങ്ങളും വൻതോട്ടങ്ങളും മണിമേടകളും വ്യാപാരശാലകളുമെല്ലാം ഉണ്ടെങ്കിലും അവിടെ അതിന്റെയൊക്കെ പൊടിപോലും കണ്ടെത്താനാവില്ല. കണ്ടെത്തുക അവരെ വിഴുങ്ങാൻ വാ പിളർന്നു നിൽക്കുന്ന നരകത്തെയായിരിക്കും. ഇരയുടെ മേൽ ചാടിവീഴാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്ന ഹിംസ്രജന്തുവിനോടുപമിച്ചിരിക്കുകയാണിവിടെ നരകത്തെ. ഇരകളെ ദൂരെ കാണുമ്പോൾ തന്നെ അത് കോപത്തോടെ മുരളുന്നത് അവർക്ക് കേൾക്കാം. غيظ -ന്റെ (ക്ഷോഭം) കൊടിയ ക്ഷോഭമെന്ന് അർഥം ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന രൂപമാണ് تَغَيُّظ. മുരൾച്ചയും അലർച്ചയും ഗർജനവുമൊക്കെയാണ് زفير. നെടുവീർപ്പ് എന്ന അർഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കും.

നരകത്തിലെ ഒരു ഇടുങ്ങിയ സ്ഥലത്തായിരിക്കും അവർ എറിയപ്പെടുക. أُدْخِلُوا-അവർ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ- എന്ന പദത്തിനു പകരം أُلْقُوا - എറിയപ്പെട്ടാൽ-

എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ നിന്ദിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അഗണ്യമായതാണല്ലോ എറിഞ്ഞുകളയുക. നരകം വളരെ വലുതായിരിക്കുമെങ്കിലും പരലോക നിഷേധികൾ ചെന്നുവീഴുന്നത് അതിനകത്തെ ഒരു ഇടുക്കിലായിരിക്കും. അതും കൈകാലുകൾ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരായിട്ട്. നരകം തന്നെ ദുരിതത്തിന്റെ കേദാരമാണ്; അതിലേക്ക് ഉന്തിത്തള്ളി കടത്തിവിടുന്നതിനു പകരം നിർദയം എടുത്തെറിയപ്പെടുമ്പോൾ അനുഭവം കൂടുതൽ ഭയങ്കരമാകുന്നു. ചെന്നുവീഴുന്നത് നരകത്തിന്റെ ഒരു ഇടുങ്ങിയ മൂലയിലാകുമ്പോൾ അത് പിന്നെയും കഠിനതരമാകുന്നു. ഇതിനു പുറമെ ആ കുടുസ്സായ സ്ഥലത്ത് അയാൾ സ്വതന്ത്രനുമല്ല. അയാളുടെ കൈകാലുകൾ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചങ്ങലയണിഞ്ഞവനാണ് مُقَرَّن . കൈ രണ്ടും പിരടിയോട് ചേർത്തു കെട്ടപ്പെട്ടവൻ എന്നും അർഥമുണ്ട്. നരകസ്ഥരുടെ ഈ അവസ്ഥയെ 104:8,9-ൽ ഇങ്ങനെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു: إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾ (ആ നരകം അവരുടെ മുകളിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. താഴെ അവർ നീണ്ട തൂണുകളിലും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും). 76:4-ൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا (സത്യനിഷേധികൾക്ക് നാം ചങ്ങലകളും വളയങ്ങളും ആളിക്കത്തുന്ന നരകവും ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു).

ഒന്നിനു മീതെ ഒന്നായി അനേകം യാതനാഭാരം പേറുന്ന ഈ ശോചനീയാവസ്ഥയിൽ അവർ തങ്ങളൊന്നു നശിച്ചുപോയി കിട്ടണേ എന്നു പ്രാർഥിക്കുന്നു. നാശമാണ് ثُبُور. ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം മരണമാണ്. മരിച്ച് ഇല്ലാതായിപ്പോകുന്നുവെങ്കിൽ അതോടെ ഈ ദുരിതങ്ങളിൽനിന്ന് മുക്തരാകുമല്ലോ എന്ന് മോഹിക്കുകയാണവർ. അതല്ലാതെ മറ്റൊരു രക്ഷാമാർഗവും അവരുടെ മനസ്സിൽ തെളിയില്ല. പക്ഷേ, ഈ മോഹം ഒരിക്കലും നടക്കാൻ പോകുന്നില്ല. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ശിഷ്ടജനം സ്വർഗത്തിലും ദുഷ്ടജനം നരകത്തിലും ശാശ്വതമായി വസിക്കുമെന്ന് ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ 20:74-ൽ പറയുന്നു:

إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

(തന്റെ നാഥങ്കൽ പാപിയായിക്കൊണ്ട് എത്തിച്ചേരുന്നവനുള്ളത് നരകമാകുന്നു. അവിടെ അവൻ മരിക്കുകയില്ല, ജീവിക്കുകയുമില്ല). ജീവിതം എന്നു വിളിക്കാനാവാത്ത വണ്ണം ദുസ്സഹമായിരിക്കും അവിടത്തെ ജീവിതമെന്നാണ് 'ജീവിക്കുകയുമില്ല' എന്നതിന്റെ താൽപര്യം. നാശത്തിനു വേണ്ടി മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നരകക്കാരോട് പറയപ്പെടുന്നു: നിങ്ങൾ ഒരു നാശത്തിനു-മരണത്തിനു വേണ്ടി കേണാൽ പോരാ, പല നാശങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കേണുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഇങ്ങനെ 'പറയും' എന്നോ ആരാണ് പറയുക എന്നോ കുറിക്കുന്ന പദങ്ങൾ സൂക്തത്തിലില്ല. അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള അറിയിപ്പാകാം. അല്ലെങ്കിൽ മലക്കുകൾ പറയുന്നതാകാം. ഒരുപക്ഷേ അങ്ങനെ ആരും വാചാ പറയുന്നുണ്ടാവണമെന്നുമില്ല; പ്രത്യുത ആ ഭീകരാന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ഭാഷ്യമാകാം. നരകസ്ഥർ ഏതെങ്കിലും ഒരു ശിക്ഷക്ക് മാത്രം വിധിക്കപ്പെടുന്നവരല്ല. അനേകമനേകം മഹാപാതകങ്ങൾ ചെയ്തുകൂട്ടിയ ശേഷം ഒരു പശ്ചാത്താപവുമില്ലാതെ അതിന്റെയൊക്കെ ഫലമനുഭവിക്കാൻ എത്തിയവരാണവർ. ഓരോ പാതകത്തിനും അതർഹിക്കുന്ന ശിക്ഷയനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഓരോ ശിക്ഷയും മരണം കൊതിക്കാൻ മാത്രം ഘോരമായിരിക്കും. ഒരു ശിക്ഷയുടെ കൊടുമമൂലം നശിച്ചുപോയാലും അടുത്ത ശിക്ഷയനുഭവിക്കാൻ ഉയർന്നുവരേണ്ടതുണ്ട്. അപ്പോഴും മരിച്ചുകിട്ടിയെങ്കിൽ എന്നുതന്നെ നിങ്ങൾ വിലപിക്കും. 4:56-ൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ:

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُم بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ

(നമ്മുടെ സൂക്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചവരെ നാം തീർച്ചയായും അഗ്നിയിൽ വേവിക്കുന്നവനാകുന്നു. അവരുടെ ചർമങ്ങൾ വെന്തു പാകമാകുമ്പോഴൊക്കെ തൽസ്ഥാനത്ത് വേറെ ചർമങ്ങൾ മാറ്റിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കും; അവർ ശിക്ഷ പൂർണമായി അനുഭവിക്കേണ്ടതിന്). അങ്ങനെ പാപികളുടെ മേൽ ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി ശിക്ഷകൾ പൊട്ടിവീണുകൊണ്ടിരിക്കും. ഓരോ ശിക്ഷ വന്നു പതിക്കുമ്പോഴും നിങ്ങൾ ഈവിധം വിലപിച്ചുകൊള്ളുക. പക്ഷേ, ആ വിലാപം കൊണ്ട് ഒരു ഫലവും ഉണ്ടാവില്ല. ■

قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۚ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴿١٥﴾

15. പ്രവാചകൻ അവരോട് ചോദിക്കുക: ഈ പരിണതിയാണോ ശ്രേഷ്ഠം? അതോ ധർമനിഷ്ഠരായ ദൈവഭക്തന്മാർക്ക് കർമഫലവും അന്തിമ പരിണതിയുമായി വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിത്യസ്വർഗമോ?

لَّهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُولًا ﴿١٦﴾

16. ഇഛിക്കുന്നതൊക്കെയും സാധിച്ചുകൊണ്ട് എന്നെന്നും അവർ അതിൽ വസിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഈ ശുഭപര്യവസാനം നിന്റെ നാഥൻ ഉത്തരവാദിത്തമേറ്റെടുത്ത വാഗ്ദാനമത്രെ.

15, 16

قُلْ = നീ (പ്രവാചകൻ അവരോട് ചോദിക്കുക) പറയുക

أَذَٰلِكَ خَيْرٌ = അത് (ഈ പരിണതി)ആണോ ശ്രേഷ്ഠം

أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ = അതോ നിത്യസ്വർഗമോ

الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ = (ധർമനിഷ്ഠരായ ദൈവ)ഭക്തന്മാർക്ക് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള

كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً = അത് അവർക്ക് കർമഫലം(വും) ആയിരുന്നു

وَمَصِيرًا = (അന്തിമ) പരിണതിയും ആയി

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ = അതിൽ അവർ ഇഛിക്കുന്നത് അവർക്കുണ്ട് (ഇഛിക്കുന്നതൊക്കെയും സാധിച്ചുകൊണ്ട് അതിൽ അവർ)

خَالِدِينَ = എന്നെന്നും വസിക്കുന്നവരായ നിലയിൽ(ക്കുന്നതായിരിക്കും)

كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ = അത് നിന്റെ (ൻ) മേൽ ആയിരിക്കുന്നു

وَعْدًا مَسْئُولًا = ചോദിക്കപ്പെടുന്ന വാഗ്ദാനം (ഉത്തരവാദിത്തം ഏറ്റെടുത്ത വാഗ്ദാനമത്രെ)

നരകത്തെയും അതിന്റെ ഭീകരതയെയും വർണിച്ചു കേൾപ്പിച്ച ശേഷം പ്രവാചകനോടാവശ്യപ്പെടുകയാണ്: നിനക്ക് വൻതോട്ടങ്ങളില്ല, മണിമേടകളില്ല എന്നൊക്കെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന നിഷേധികളോട് ചോദിച്ചുനോക്കുക: അവർക്കു വേണ്ടി അല്ലാഹു ഒരുക്കിവെച്ച ഈ നരകമാണോ ശ്രേഷ്ടമായത്, അതല്ല ധർമനിഷ്ഠരായ ദൈവഭക്തന്മാർക്ക് അവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന നിത്യ സ്വർഗമാണോ ശ്രേഷ്ഠം? നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടികൾ ഈ ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ പരിധിയിൽ പരിമിതമാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കിയ തോട്ടങ്ങളും മണിമാളികകളും സർവോത്കൃഷ്ടങ്ങളായി നിങ്ങൾ കാണുന്നു. ഒപ്പം സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഇല്ലായ്മകളെ പുഛിക്കുകയും പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, മരണാനന്തര ജീവിതം എന്ന യാഥാർഥ്യത്തെ അംഗീകരിക്കേണ്ടവിധം അംഗീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവിടെ നിങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുന്ന പതിതാവസ്ഥയും പീഡാനുഭവങ്ങളും എന്തൊക്കെയായിരിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. നിങ്ങൾ ഏഴകളെന്നു പരിഹസിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ലഭിക്കാനിരിക്കുന്നത് മഹാ സൗഭാഗ്യങ്ങളും നിത്യ സ്വർഗവുമാണെന്നും അറിയുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ അവരുടെ വിജയത്തിൽ അസൂയപ്പെടുകയും സ്വന്തം ദൗർഭാഗ്യമോർത്ത് മാറത്തടിച്ചു കരയുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഭൗതിക സുഖഭോഗങ്ങൾ നിങ്ങളെ വഞ്ചിതരാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. സ്വന്തം മൂക്കിനപ്പുറം യാതൊന്നും നിങ്ങൾക്ക് കാണാനാകുന്നില്ല.

ഭക്തന്മാർക്ക് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട സ്വർഗത്തെക്കുറിച്ച് നാലു കാര്യങ്ങൾ എടുത്തോതിയിരിക്കുന്നു: 1. അത് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അവരനുഷ്ഠിച്ച സൽക്കർമങ്ങളുടെ പ്രതിഫലവും സമ്മാനവുമായി ലഭിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ സൽക്കർമം കൊണ്ട് നേടിയതും അവകാശപ്പെട്ടതുമാണീ സ്വർഗം എന്ന് അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അതവർക്ക് നൽകുക. 2. സ്വർഗാവകാശികൾ എന്നെന്നും സ്വർഗത്തിൽതന്നെ വസിക്കുന്നതാണ്. ഒരിക്കലും അത് നശിച്ചുപോവുകയോ അതിൽനിന്ന് അവർ പുറത്താക്കപ്പെടുകയോ ഇല്ല. 3. സ്വർഗത്തിൽ, സ്വർഗവാസികളാഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും സാധിക്കുന്നു. 4. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ ഉറച്ച വാഗ്ദാനമാണ് സ്വർഗലബ്ധി. അത് നിറവേറ്റേണ്ടത് തന്റെ ഉത്തരവാദിത്തമായി അവൻ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു. ആ ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽ വീഴ്ച വന്നാൽ വാഗ്ദത്തം ലഭിച്ച ദാസന്മാർക്ക് അതേപ്പറ്റി അവനോട് ചോദിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും. ■